

سرودای ایران

ای ایران ای مرز پر گهر
و دراز تو اندیشه بدان
ای دشمن ارتوشنگ خارهای من بنم
هر تو چون شد پیشه ام
در راه تو کی ارزشی دارد این جان ما
پاینده باد خاک ایران ما

بند اول

خاک دشتت بهتر از زراست
بر گوی محشر تو چون کنم
نور ایزدی همیشه رهنمای است
دور از تو نیست اندیشه ام
پاینده باد خاک ایران ما

سنگ کوهت دژ و کوه مراست
مهرت از دل کی برون کنم
تا گردش جبهان دور گهسان است
هر تو چون شد پیشه ام
در راه تو کی ارزشی دارد این جان ما

بند دوم

روشن از تو سر نوشت من
جز مهرت در دل نیروم
مهر اگر برون رود گلی شود دلم
دور از تو نیست اندیشه ام
پاینده باد خاک ایران ما

ایران ای خرم بهشت من
مگر آتش بار د به سگرم
از آب و خاک و مهر تو سرشته شد گم
هر تو چون شد پیشه ام
در راه تو کی ارزشی دارد این جان ما